

volby žalobcovy, propůjčené mu výslovně zákonem (§§ 3, 42 uvedeného zákona) směřujícím k ochraně zaměstnanců. Vývody dovolacího rekursu, že strany onou dohodou sjednaly negativní úmluvu o příslušnosti, kterou vyloučily na dobu po účinnosti zákona čis. 131/1931 sb. z. a n. žalobcovo právo volby podle § 3 téhož zákona, nemají opory v doslovu dohody a nelze také vyloučení tohoto práva žalobcova uvést v soulad se zákonem.

Čís. 12949.

Podmínkou povolení t. zv. »létací exekuce« podle § 69 první odstavec ex. ř. jest, aby v exekučním návrhu bylo tvrzeno, že do doby, kdy návrh byl učiněn, nebylo vymáhajícimu věřiteli známo, který soud bude soudem exekučním.

Nestačí, uvedeno-li v exekučním návrhu jen, že »za účelem provedení exekuce na všech místech navrhuje vymáhající strana, aby byl o výkon exekuce požádán soud příslušný podle okolností případu«.

(Rozh. ze dne 26. října 1933, R I 1033/33.)

Soud první stolice vyhověl návrhu vymáhajícího věřitele, aby za účelem provedení exekuce (na nemovitosti) na všech místech, byl o výkon exekuce požádán soud příslušný podle okolností případu. Rekursní soud návrh zamítl. Důvody: První soudce pochybil, povoliv bez dalšího létací exekuci podle § 69 ex. ř., aniž byl pro to důvod, a aniž takový důvod byl uplatněn vymáhajícím věřitelem v exekučním návrhu. Přednes v návrhu, že jest se domáháno povolení exekuce podle § 69 ex. ř., aby mohla býti na všech místech proti dlužníku vykonána, není dostatečným podkladem, aby tomuto návrhu bylo vyhověno. V § 69 ex. ř. jest výslovně uvedeno, že tento způsob exekuce může býti jen tehdy povolen, není-li exekuční soud zatím ještě znám. Na to jest klásti důraz a musí proto býti vymáhajícím věřitelem uplatněny okolnosti, prokazující, že exekuční soud není dosud znám. Takové okolnosti však nebyly uvedeny v exekučním návrhu, pročež mu nebylo lze vyhověti. Ježto exekuce na movitosti již byla povolena, stačil napotomní návrh vymáhajícího věřitele, aby byla exekuce vykonána. To však vymáhající věřitelka neučinila, nýbrž učinila návrh o povolení t. zv. létací exekuce.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Podmínkou povolení t. zv. »létací exekuce« podle § 69 první odstavec ex. ř. jest, aby do doby, kdy návrh jest činěn, nebylo vymáhajícimu věřiteli známo, který soud bude soudem exekučním. Okolnosti odůvodňující tuto nejistotu musí býti v exekučním návrhu tvrzeny. Takovými okolnostmi jsou na př.: je-li neznám pobyt dlužníka, mění-li často místo pobytu a běře-li s sebou své svršky anebo ukrývá-li součástky svého

jmění. Tohoto odůvodnění postrádá exekuční návrh naprosto. Věta jeho »za účelem provedení exekuce na všech místech navrhuje vymáhající strana, aby byl o výkon exekuce požádán soud příslušný dle okolností případu«, není odůvodněním létací exekuce, neboť v ní schází každý náznak o tom, proč má exekuce býti provedena mimo soud bydliště exekutova soudem dosud neznámým. Za těchto okolností neměla exekuce létací býti povolena, jak správně již odůvodnil rekursní soud.

Čís. 12950.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Při posuzování, zda jde o totéž jednání nekalé soutěže (§ 15 (3) zák.), jest přihlížeti k okolnostem případu, aby bylo lze posouditi, zda jest rušivé jednání jednotným aktem.

Nová žaloba zdržovací (odstraňovací) nemá praktického významu, má-li i nové jednání býti postiženo obecným zákazem zdržovacím, o němž se žádá v původní žalobě.

Pokud jde o totéž jednání nekalé soutěže, domáháno-li se v prvé žalobě zdržení se užívání letáku a jeho rozšiřování tím způsobem, aby ho žalovaný nepřikládal k deníku, v druhé žalobě pak zdržení se užívání téhož letáku a rozšiřování jeho rozdáváním na veletrhu a v obchodních místnostech s tím, aby žalovanému bylo uloženo veškeré výtisky letáků z obchodních místností včetně stánku na veletrhu, zákazníkům přístupných, odstraniti.

(Rozh. ze dne 26. října 1933, R I 1038/33.)

V dřívějším sporu (Ck X 348/31) domáhala se firma C. na firmě A., by žalovaná byla uznána povinnou zdržeti se užívání letáku a jeho rozšiřování tím způsobem, by jej přikládala jako přílohu k deníkům, jmenovitě k deníku Národní Listy. V žalobě, o niž tu jde (Ck X 354/31), domáhala se též firma C. proti téže firmě A., by se žalovaná zdržela užívání (téhož) letáku a jeho rozšiřování rozdáváním na veletrhu a v obchodních místnostech a by žalované bylo uloženo veškeré výtisky letáků ze svých obchodních místností včetně stánku na veletrhu, zákazníkům přístupných, odstraniti. Soud první stolice odmítl žalobu Ck X 354/31 vzhledem k předpisu § 15, třetí odstavec, zákona proti nekalé soutěži. Rekursní soud změnil napadené usnesení v ten rozum, že se žaloba na soud přijímá a soudu první stolice se ukládá, by o ní dále jednal podle zákona. Důvody: Napadeným usnesením byla žaloba odmítnuta z důvodu nepřipustné kumulace podle § 15 odst. (3) zák. proti nek. soutěži. Stížnost proti tomu je důvodná. Oním zákonným předpisem jsou vyloučeny jen další žaloby zdržovací a odstraňovací proti témuž žalovanému pro totéž jednání nekalé soutěže. V souzeném případě podle nenapadených zjištění prvního soudu předchozí žaloba čís. j. Ck X 348/31 podána byla z důvodu, že leták v ní blíže uvedený byl rozšiřován přikládáním k deníkům, zejména k deníku Národní Listy, a domáhá se jen příkazu zdržovacího v tomto